

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Homilia XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

confscientia & aperto corde videbuntur li-
 tera peccatorum, quæ in stilo ferreo, in
 vngue adamantino sculptæ sunt. Atque
 ita vniverfa spectantium multitudo leget
 in pectore meo signatas imagines peccatorum:
 Nihil enim absconditum, quod non revelabitur;
 Et inter se invicem cogitationum accusantium
 sive defendentium. Et; Nolite ante tempus ju-
 dicare, donec veniat Dominus, & illuminet ab-
 scondita tenebrarum, & manifestet consilia cor-
 dium. Cui manifestabit? utique non sibi,
 qui antequam fiant cuncta cognoscit: sed
 his qui cum illo venturi sunt, & propter
 puritatem mentis & corporis Agnum se-
 quentur, ostendet delicta in corde peccatoris
 expressa, vt refurgant iusti in gloriam,
 peccatores verò in opprobrium & confu-
 sionem æternam; à quibus liberet nos Deus
 resurgentes cum Christo Iesu, cui est gloria
 & imperium in sæcula sæculorum, Amen.

Αγαπητοὶ ἐγγενεῖς μου ὁ θεὸς, καὶ ἡ καρδία
 ἔχουσα τὰ γραμμάτια ἐξηραμμένον τὸ ἁμαρ-
 τίας ἐν τῷ γραφίῳ τῷ σιδήρῳ, τῷ ὄνυχι τῷ
 ἀδαμαντίνῳ, καὶ πάντες ἀναγινώσκουσιν ἐν τῷ
 στήθει μου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὰς τύπας μου
 τῶν ἁμαρτημάτων. Ἰδοὺ γὰρ κρυπτόν ἐστί φανε-
 ρώσεται· ἀλλὰ καὶ μέγιστον ἀλλήλων τῶν ἁμαρ-
 τῶν καταρροῦ τῶν, καὶ ὁποσοῦν ἡμῶν, καὶ
 μὴ περὶ ἡμῶν πικρύνετε, ἕως αὐτῶν ἡμεῖς,
 ὅς καὶ φωτισθῶμεν κατὰ τὸ σῶμα, καὶ φανε-
 ρώσεται τὰ βυβάς τῶν καρδιῶν· τίμη φανερώσεται;
 ἢ ἕως τῶν. αὐτοὶ γὰρ οἶδεν τὰ πάντα φανερῶ-
 νέως ἀπάν. ἀλλὰ καὶ τίμη φανερώσεται; πᾶσι
 τοῖς μέγιστον βλάπτει ἅμα τὸ αὐτὸν καθαρῶ-
 τι τὸ ἀμύητον τῆς ἡμετέρας, ἵνα οἱ ἀμύη-
 τολοὶ ἀναστῶσιν εἰς ἐνδοξασμὸν καὶ εἰς ἀρχαίαν
 ἀνάστησιν. ἀπὸ τῶν ῥύσασθαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅλην ἡμέραν
 ἡμῶν.

ἰδὲ εἰς δόξαν τὴν ἐν γραφῇ ἀναστῶν, ὅ ἐστιν ἡ δόξα καὶ ὁ κρατὸς εἰς τὴν αἰώναν. ἀμῆν.

HOMILIA XVII. O M I A I A 17.

(juxta Hieronymum IV.) De eo quod scriptum est: Eius n.

Isaia. 17. 11. Clamavit perdix, congregavit que non peperit,
 faciens divitias suas non cum iudicio, in
 medio dierum eius derelinquent eum,
 & notissimis suis erit insipiens.

Eodem interprete.

Isaia. 17. 11. & 12. **T**HRONYVS glorie exaltatus ab initio
 locus, sanctificatio nostra, sustentatio
 Israel. Domine omnes qui te dereliquerunt con-
 fundantur decedentes, super terram scribantur,
 quia dereliquerunt fontem vite Dominum. Sana
 me Domine & sanabor; saluum me fac & sal-
 uum ero, quoniam gloriatio mea tu es. Ecce ipsi
 dicunt ad me, Vbi est sermo Domini & veniat.
 Ego autem non laboravi subsquens post te, &
 diem hominis non concupiui; tu scis. Ad famo-
 sam venimus questionem inspicere quid sit
 perdix, de quo Scriptura nunc loquitur:
 Clamavit perdix, congregavit que non peperit,
 faciens divitias suas, non cum iudicio. In dimi-
 dio dierum eius derelinquent eum, & in notissi-
 mis suis insipiens erit. Ex natura volucris di-
 gnium videtur quandam historiam commemo-
 rare, vt animal cognoscens scire possi-
 mus vtrum ad bonam an malam partem
 nunc nominati perdicis intelligentiam re-
 feramus. Dicitur autem hoc esse animal
 malignum; fraudulentum, callidum, multumque
 decipiens venatores. Sape quippe
 ante pedes aucupis voluit, & in medio eius
 conatu, quasi iam apprehendendus
 elabatur. Prædam sui ex vicinitate promittit,
 & hoc agit ne ad nidum foetuum eius
 Eius n. ὁ θεὸς ὁ ἀγαθὸν ζήτημα ἐπιλάθων
 ἰδοὺ τίς ἐστιν ὁ πέρδιξ, ἀλλὰ ὁ νῦν φωνῶν
 ἢ γενομένη. ἐφώνησε πέρδιξ, συζητῶν ἅ ὅσα
 ἐτεκε, ποιάν τ' ἄλλων αὐτῆς ἐμὴ κελύει. ἐν
 ἡμέσῃ ἡμερῶν αὐτῆς ἐγκαταλείψουσιν αὐτὸν, καὶ
 ἐσὶ ἐχθρῶν αὐτῆς ἐσὶ ἀφρων. ἐν τῷ περὶ φω-
 σίως ζῶον δὲ ἀναλαβεῖν, πᾶσι ἰσθρήσῃ περὶ τῆς
 πέρδικος. ἵνα εἰδῶμεν τὰ περὶ τοῦ ζῶον μὴ
 περὶ τῶν ἐπι κρείπτος πέσαι, νῦν ὁ λεγέ-
 μενον τὸ πέρδικα ἐπὶ χέλιος· λέγεται δὲ τὸ
 ζῶον εἶναι κερκῆσατον, καὶ δόλιον, καὶ παρέρ-
 ρον, καὶ ἀπῆταν βυβόμενον τὸς θηρίωντας, καὶ
 πολλακίς κυλιόμενον περὶ τὰς πόδας τῶν θη-
 ρείωντος, ἵνα αὐτὸν ἀπεισάσῃ, ὡς εἶπες ὅτι τὸ
 ζῶον περὶ τὸ μὴ ἔχειν ἐπὶ τὴν καλίαν. καὶ
 ἦνικα εἰς σφάσσηται ἀπεισάσῃ τ' ἄπει-
 ρον.

πλω, καὶ τὰ νεοτὰ πεφθίγγει, τότε καὶ ἄλλος ἀφιστάσθαι· ἐστὶ δὲ τὸ ζῶον πάνυ ἀκαθάρατον, ὅτι τὸς ἀρρένας μοιμομαχίῃ ποιεῖ διλλήλους περὶ τῆς μίσεως, καὶ ἀρρένα ἀρρένα ἐπιλαμβάνει· εἰ δὲ καὶ κακοὶδες, εἰ καὶ ἀκαθάρατον, εἰ καὶ πανόρρον, εἰ καὶ ἀκαθάρτον τὸ τοῦ ζῴου ὅτι, δίδου ὅτι τὰ ζῶα ἐπὶ κρείττονος αὐτοῦ, καὶ εἰπὴν ἐπὶ τῶν πτωχῶν διώμασθαι ἀναφερέσθαι, ἀσεβέες ἐστὶ φαίνεται· διὲν ἰδεῖν, ἀπὸ ἡλασμοῦ, ἀλλὰ ἐρμηνεύσθαι ἐπὶ τῶν ἀσκησίμων, εἰ ἀκολουθεῖ ἡμῶν ὅλη τῇ ἐρμηθείᾳ· ἀρρένα αὐτὰ διὰ τὸ πᾶν· ἐφώνησε Β πέρδιξ, σενίγα γὰρ ἂν ὄρεα ἔτεκεν· ὄρεα οὖν ἔστι Ἰαφθ κτιστὴς σενάσθαι ὁ Διόδοτος, καὶ ἂν ἐξήγησε σενάσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῆς φωνῆς, σενάσθαι τὰ ἄλλα κτιστὴς, καὶ ποιεῖ αὐτὰ Ἰαφθ· ἐφώνησε πέρδιξ Διόδοτος, καὶ βαλεντίνος· ἐφώνησε πέρδιξ Διόδοτος· ἐφώνησε Διόδοτος βασιλείδης, Διόδοτος πάλιν ἄλλοι ἐπεσώδων. ὁμοίως γὰρ ἐκείνους ἠδὲ ἡμῶν ἠδὲ ἡμῶν εἰπὴν τὴν φωνὴν ἠκούσθαι· τὰ ἐμὰ παρὰ τὰ τῶν ἄλλων φωνῶν ἀκούσθαι· ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῶν ἠκούσθαι ἐν παύσει, καὶ τῆς φωνῆς ἐκείνου ὁ παύσει· εἰ δοκιμῶν ἠκούσθαι τὴν ἐμὴν λαλοῦντος φωνῆς· φωνὴ καὶ τῶν σενάσθαι ὄρεα ἔτεκεν πέρδιξ ἐν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἀπαύσει δὲ τὴν ἀκαθάρτητα καὶ Διόδοτος τὸ ἀκαθάρτων τὸς ἀκαθάρτους τῶν παρὰ τῶν ἐφώνησαν ἐν πέρδιξ, σενίγα γὰρ ἂν ὄρεα ἔτεκεν, ποιεῖν πλῆθον αὐτῶν ἢ μὲν κείσεως· ἐπλήθυνον ὁ πέρδιξ· ἴδε πόσων αὐτῶν εἰσι μυριάδες· πολλὰ τὰ πέρδιξος γνησιασὶ τῶν διωμάτων τῶν ἀσκησίμων, καὶ ἐποίησε πλῆθον αὐτῶν, ὃ μνησίων κείσεως, ὅτι κείσεως ἔχον, ἀλλ' ἀκείσεως ποιεῖ τῶν· δὲ λέγει ὅτι ποιεῖν ὅτι πέρδιξ πλῆθον αὐτῶν ἢ μὲν κείσεως· ὃ δὲ ἡμῶν σενίγα ποιεῖ πλῆθον αὐτῶν μὲν κείσεως, καὶ κειμήλιος ὅτι ὁ πλῆθος καὶ ἐκλεγεμένος· ἐν ἡμῶν σὲ δὲ ἡμερῶν αὐτῶν ἐγκαταλείψου αὐτῶν· ἡμῶν πάντες, οἱ ἡμετέροι ποιεῖ ὅτι πέρδιξ τῶν φωνῶν αὐτῶν· ἐφώνησε γὰρ ἡμῶν Διόδοτος τῶν παρὰ τῶν ἀκαθάρτων, ἀλλὰ καὶ Διόδοτος πάντων ἀπαύσει ἀπαύσει τῶν ἀκαθάρτων· καὶ ὡς ἐπὶ τῶν ἀσκησίμων τὴν ἀσκήσιν παρὰ τῶν ἀκαθάρτων ἐπὶ δόγματα ἐναντία τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ἐν ἡμῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἐγκαταλείψου αὐτῶν· πάντων μὲν γὰρ εἰ ἡμερῶν αὐτῶν, εἰ ἡμετέροι εἰσι τῶν αἰώνων τῶν ἐπιτῶν ἐξέλιγα τῶν ἡμῶν ἐκ τῶν αἰώνων τῶν ἀσκησίμων ποιεῖ γνησιασὶ ἠκούσθαι, Διόδοτος τῶν ἐν ἡμῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἐγκαταλείψου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἐστὶ ἀφρον· τότε γὰρ φρονίμως ἴδω, ἢ ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἡμῶν ἀφρον· ἀλλὰ

A cibus venator occurrat. Cumque jam senserit fugisse pullos suos, tunc & ipse illuso hoste discedit. Sed nequitiam ejus vincit impuritas. Ambigendum non est de eo quod dicturi sumus, quod ex ijs qui mansueti in casis nutriuntur, veritas approbat; masculus in masculum confurgit, obliviscitur sexum libido præceps, pugnatur ad coitum, & vna palma victoris est polluisse quem vicerit. Si igitur malignum, si immundum, si dolosum hoc animal est, impium videbitur ad meliorem partem hujus referre nomen, & ad Salvatoris nostri Iesu Christi intelligentiam temperare. Magis autem convenit mala zabulo adjungere, & super adversario lectionem intelligere præsentem: si tamen totius capituli nos secuta fuerit interpretatio. Incipiamus ergo ab eo quod scriptum est: *Clamavit perdix, congregavit quæ non peperit.* Non proprias creaturas congregat Zabulus, non ea colligit quæ ipse generavit, sed cum clamaverit alienas congregans creaturas, facit eas suas. Clamavit perdix per Valentinum, clamavit per Basilidem, per Marcionem, per omnes qui aliena à Deo gloriæ cupiditate rapti sunt. Nullus enim eorum sonare poterat vocem Domini Iesu: *Meæ oves meam vocem audiunt.* ^{1. Joh. 10. 27.} Sed erat vox Christi in Paulo, erat in Petro; propter quod Paulus dicebat: *An experimur quæritis ejus qui in me loquitur Christus?* ^{2. Cor. 13. 5.} Vox autem congregantis quæ non peperit perdix, in illis est qui simplices quofque fidelium laqueo hæreticæ factionis impediunt: *Clamavit itaque perdix; congregavit quæ non peperit, facere delicias suas non cum judicio, dives factus est perdix.* Ecce quis quanta sunt millia, ingens turba, multi sunt populi captivorum, & facit divitias suas non cogitans judicium, neque habens in corde justitiam, sed omnia sine lege gerens; merito arguitur non cum judicio fecisse divitias. Meus autem Iesus facit divitias suas cum judicio. Exinanita est & deleta ejus opulencia. *In medio dierum ejus derelinquent eum.* ^{1. Cor. 17. 11.} Nos omnes qui quoadam fuimus sub clamantis potestate perdix. Clamavit quippe non solum per eos quos supra memoravimus, sed per omnes generaliter, quasi ad pietatem & ad religionem vocantes, sub contrario veritati dogmate clamaverunt. Nos, inquam, univèrsi in dimidio dierum ejus derelinquimus eum. Et omnes quidem dies hujus sæculi, sed quia eruit nos ex instanti sæculo nequam Dominus Iesus, idcirco in medio dierum ejus derelinquimus eum. ^{* f. dies ejus, dies hujus sæculi} *Et novissimum ejus erit insipiens.* ^{1. Cor. 17. 11.} Quando autem sapiens fuit, ut novissimum ejus merito insipiens fiat? Sed dicamus eum fuisse sapientem: *Serpens quippe sapientior Gen. 3. 1.*

κείσεως ὅτι ὁ πλῆθος καὶ ἐκλεγεμένος· ἐν ἡμῶν σὲ δὲ ἡμερῶν αὐτῶν ἐγκαταλείψου αὐτῶν· ἡμῶν πάντες, οἱ ἡμετέροι ποιεῖ ὅτι πέρδιξ τῶν φωνῶν αὐτῶν· ἐφώνησε γὰρ ἡμῶν Διόδοτος τῶν παρὰ τῶν ἀκαθάρτων, ἀλλὰ καὶ Διόδοτος πάντων ἀπαύσει ἀπαύσει τῶν ἀκαθάρτων· καὶ ὡς ἐπὶ τῶν ἀσκησίμων τὴν ἀσκήσιν παρὰ τῶν ἀκαθάρτων ἐπὶ δόγματα ἐναντία τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ἐν ἡμῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἐγκαταλείψου αὐτῶν· πάντων μὲν γὰρ εἰ ἡμερῶν αὐτῶν, εἰ ἡμετέροι εἰσι τῶν αἰώνων τῶν ἐπιτῶν ἐξέλιγα τῶν ἡμῶν ἐκ τῶν αἰώνων τῶν ἀσκησίμων ποιεῖ γνησιασὶ ἠκούσθαι, Διόδοτος τῶν ἐν ἡμῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἐγκαταλείψου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἐστὶ ἀφρον· τότε γὰρ φρονίμως ἴδω, ἢ ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἡμῶν ἀφρον· ἀλλὰ ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἡμῶν ἀφρον· ἀλλὰ

quippe adendus am ejus

ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἡμῶν ἀφρον· ἀλλὰ ἐπὶ ἐργάτων αὐτῶν ἡμῶν ἀφρον· ἀλλὰ

quippe adendus am ejus

erat omnibus bestijs super terram , quam fecit Dominus Deus. Sapiens fuit iuxta id quod scriptum est : Adducam super sensum grandem principem Assyriorum. Dixit autem : Violentia mea faciam , & sapientia & intellectus auferam fines Gentium , & virtutes eorum depascam , & commovebo civitates inhabitatas. Si quis potest intelligat quomodo novissimum eius erit stultum. Ille ab eo quod fuit sapiens male , sapientior erat omnibus bestijs super terram : fit e contrario , eo quod sapiens fuit , male insipiens. Intelliges vero quid sit : Novissimum ejuserit insipiens , si scias quomodo

Isaie 10. 12, 13.

1Cor. 3, 18.

Isaia 17, 12, 13.

Isaia 6, 1.

Hebr. 2, 11.

1Cor. 17, 13.

A 17:00: πατιων ηβη ημελων ηβη επι γης, αν επι οπιοις κωριος ο θεος· φοβημος λεω, κτλ· ο επι ρημθρον εν τω νουα· επαξα ηδ επι τ νυν τ μεγαον αβη· οντα ηβη αποσελων· ειπε γαρ· τη ιαξι ποιησω· η τη σοφια· *** Ε

B

C

D

E

E

pro salute tua insipientiam recipias : si quis , inquit , videtur sibi sapiens esse in vobis in isto seculo , stultus fiat. Soluti qui ante clamavit : stultus esto & fatuus , vt sapiens fiat. Si itaque est quedam sapientia culpabilis , iuxta quam filij seculi hujus sapientiores sunt filij lucis in generatione ista , bonus est Deus qui contrarijs diversa subvertit , vt faciat compleri id quod dictum est : Novissimum ejuserit insipiens. Quando novissimum eius erit insipiens oportet Christum regnare , vsque dum ponat omnes inimicos eius Deus sub pedibus ejus. Cum omnia ei subjecerit , novissimus inimicus destruetur mors ; cum destructa fuerit mors , tunc extrema perditionis erunt , & novissimum ejus fiet insipiens. Hac de perdice. Principium vero capituli secundum istud lectum est : Thronus gloriae exaltatus ab initio locus , sanctificatio nostra , sustentatio Israel. Domine omnes qui te deliquerunt confundantur , decedentes super terram scribantur , quia deliquerunt fontem vitae Dominum. Dixit Esaias beatus Propheta videns Dominum , & regnum ejus : Vidi Dominum Sabaoth sedentem super sedem excelsum & elevatam. Vidit & Hieremias quomodo Deus regnat , propter quod glorificans cum ait : Thronus gloriae , exaltatus ab initio locus , sanctificatio nostra. Sive de Christo volueris ista intelligere , non peccabis : sive de Patre , non impietentis : est enim thronus gloriae excelsus , & à principio Salvator est. Thronus gloriae est propter quod regnum ejus , & sanctificatio nostra. E Christus est ; Quia & iste sanctificans , & nos sanctificati ex uno omnes sumus. Sustentatio Israel. Sicut ipse iustitia Christus , ipse veritas , ipse sanctificatio , similiter est ipse etiam sustentatio. Et non aliquid iustum sine eo , neque patiens quod in se non habet Christum : ipse est enim sustentatio Israel. Si autem ad Patrem & hoc retuleris , non impiet intelligis. Domine , omnes qui te deliquerunt confundantur discedentes. Vnusquisque nostrum quando peccat , per ea quae peccat , Christum relinquit : relinquens autem Filium , reliquit & Patrem. Injustus à iustitia longè est , pollutus à sanctoria , bellator à pace : & qui sub potesta-

Ε
ο χειρισος εστιν· οτι ηδ ο αγιαζων, η οι αγιαζομενοι οτζ ενος πωυτες. Ασσημη Ισραηλ· ωσαυτη αυδοι κυμοσειη , εστι ο σωτηρ , αυλοληθρηα, αυ Τσαμασις , απως αυουπομονη· η οσα ετιν επε δι ημιν εη χειρις χειροσ , η τε αμιοι χειρις αυτη , η τε ασσημη ην μη χειροσ η χειρα· ασσημονη ηδ Ισραηλ αυτωσ εστι· καν η επι τ θεον αυ αφερες , κδ· επως αυουσητες· κυρει , παυτες οι χαταλιποντες οσ χατακυμωθητωσδη ασσημωτες· εχασος η μωη· οτε αμωρται , χαταλειπει τ θεον· αυδησ ηδ χαταλειπει τ θεον , ηδ βιθλος γινομενος χαταλειπει αγιασημον , ηδ πολειρω η χαταλειπει ειρηνησ , ηδ ασω ταυ πελε·
μικ

Lucæ 8. 43. animam vult salvari: Sana me Domine & sanabor. Etenim illa in Evangelio mulier sanguinem fluens omnem substantiam suam expendit in medicis, nec potuit à quoquam sanari: ad nullum quippe ex eis dignum erat dici: Sana me Domine, & sanabor, nisi ad solum cui sufficit vestimenti tantum fimbriam tangere, cui ego vni dicam: Sana me Domine, & sanabor. Tunc siquidem medicinam fanitas sequitur, si Christus curare dignetur: *Salvum me fac, & saluus ero. Falsus equus in salutem.* Propterea ei dicam: *Salvum me fac, & saluus ero.* Et hoc ita gaudebo loqui, si omni renuntians gloria seculari poterò & reliqua dicere: *Quoniam gloria mea tu es:* aut cum complevero mandatum in quo præcipitur: *Non gloriatur sapiens in sapientia sua, neque fortis in virtute sua, neque dives in divitijs; sed in isto gloriatur qui gloriatur, intelligere & scire, quia ego sum Dominus.* Beatus itaque qui renuntiaverit omni gloria quæ deorsum est, veluti super nobili genere, super pulchritudine & corporalibus bonis, super divitijs & jactatione. Beatus qui contempta vana gloria dicit ad Dominum: *Quoniam gloriatio mea tu es.* Ecce ipsi dicunt ad me; Vbi est sermo Domini? Veniat. Ego autem non laboravi subsecutus tuam, & veni, sequere me. Et, Qui non reliquerit patrem aut matrem, & secutus fuerit me, non est dignus meus esse Discipulus. Si igitur talis fueris, ut semper Christum sequaris, quanto plus secutus fueris, tanto minus laborabis. Non enim lassitudo erit in Jacob, neque apparebit dolor in Israël. Propterea dixit, ut non laboremus ulterius, laborantes antequam inceperimus eum sequi: *Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* Si laborantes venerimus ad Iesum, & eum fuerimus secuti, tunc dicere poterimus: *Ego autem non laboravi subsequens post te, & diem hominis non concupi vi.* Est quædam dies hominis: est quædam dies Domini; id est, dies resurrectionis, quam omnis sanctus desiderat; non illam de qua scriptum est: *Va eis qui desiderant diem hominis.* Nam dies ista est tenebra, & non lux. Quis est qui possit dicere: *Et diem hominis non concupi vi?* Explanatio verbi convincit nos, quia diem concupiscimus hominis. Frequenter quippe agrotantes, cum in phantasmate esse febrium

Αλλ' ἐπιπύθη ἑαυτὴν ἰατρικῶν, οὐκ αὖ λόγους ἐκείνη ἀληθεύσαν. ἰασαί με κύριε, καὶ ἰαθήσομαι. καὶ γὰρ ἐκείνη ἢ ἀμφοροῦσα. ἔδραπανησεν τὰ παρ' αὐτῆς πάντα εἰς τὰς ἰατρὰς, καὶ οὐκ ἔζησεν ὑπὲρ οὐδενὸς αὐτῶν θεράπευθῆναι, ὡς οὐκ ὄφειλε γὰρ ἐκείνην ἐβλόσων ἰῶ εἶπεν. ἰασαί με κύριε, καὶ ἰαθήσομαι, ἢ ὡς ἐμοὶ μόνον, ἀρκείναι ἀφαιεῖται τὸ κερασίδου τὸ ἱματίον. λέγει δὲ ὡς τῶν. ἰασαί με κύριε, καὶ ἰαθήσομαι. ἔαν γὰρ ἰάσῃ, ὁ τέλος ἐπακροβήσῃ τῆ δόσι σὺ ἰασθῆναι θεράπεια, ὡς γὰρ αὐτὸς με σαθῆναι. ὅστις δ' αὐτὸς σὺν, ἢ σαθῆσομαι μὴν δ' ἢ ἀλλήτως σαθῆναι, ἔαν σὺ σὺν χριστῷ. ἐπὶ τῷ σαθῆσομαι. ἰουδαῖος ἰσχυρὸς εἰς σωτηρίαν. ἰουδαῖος τὸ ἄλλοτε καὶ τὸ παρ' αὐτῆς τὸ θεὸν εἰς σωτηρίαν. ἂν γὰρ τὸ αὐτὸ εἰποιμι αὐτῶν σὺν με κύριε, καὶ σαθῆσομαι. καὶ λέγει τὸτο, ἔαν καὶ τὸ ἔξωθεν διωκῶν λέγει, ὁ δὲ σὺν τῷ θεῷ σαθῆναι καὶ χριστῷ, ἵνα εἴπω. ὅτι καὶ χριστῷ με εἰ σὺ. ἢ ὅτι πληρωθῆναι λέγεισαν ἐντολῶν. μὴ καυχῶσθε ὁ σαρὶς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶν, μηδὲ ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν, μηδὲ ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν. ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τῷ καυχῶσθε ὁ καυχῶν ἑαυτὸν, τὸ σκεπῆναι καὶ γινώσκον ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. μακάριοι δὲ ὁ δόξα τῷ θεῷ πατρὶ τῇ καὶ τῷ καυχῶν, ὅτι ἐπὶ καλοῦ βίβρα, καὶ ἐπὶ καλοῖ, καὶ τῷ σαρὶς σαρκῶν σαρκῶν, ἐπὶ πλούτῳ, ἐπὶ δόξῃ, καὶ ἀρκυρῶν μιᾷ καυχῶν, ἵνα εἴπω. ὅτι καὶ χριστῷ με εἰ σὺ. ἢ ὅτι ἀλλήλῳ λέγει σαθῆναι με. πῶς ἐστὶν ὁ λόγος κύριε; ἢ λέγει τὸτο. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκασπίασα κατὰ κολῶν ἐπίσω σου. ὁ δὲ οὐκ οὐκ ἐστὶν λέγει. αἶρει τὸ σαθῆναι σου, καὶ ἀνελεύθῃ μοι. καὶ ἀφες πάντα, καὶ ἀκολούθῃ μοι. καὶ ὅστις ἢ κατὰ εἶπεν τὸ πατέρα καὶ τέλει μητέρα, καὶ ἀνελεύθῃ ἐπίσω μου, οὐκ ἐστὶν με ἀξίος εἶναι μαθητῆς. ἔαν δὲ γὰρ τῶν, ὡς παρ' ἐπὶ ἀκολούθῃ τῷ ἰησοῦ, καὶ ἀκολούθῃ σου, ἢ ὅτι ἀνελεύθῃ, ἢ κατὰ σου. οὐκ ἐστὶν γὰρ μετῶν ἐν ἰακωβῷ, οὐδὲ ἐφ' ἡσέλιον πόλιος ἐν ἰσραὴλ. οὐκ ἐστὶν κύριος ἀκολούθῃ ἰησοῦ. ἀλλ' ὁ ἀνελεύθῃ σαθῆναι τὸν κύριον. ἂν γὰρ τῷ αὐτῷ σαθῆναι, ἵνα μικρὸν κατὰ εἶπω, κατὰ σαρκῶν σαθῆναι τὸ ἀξίασθαι αὐτὸ ἀνελεύθῃ. δεῖτε σαθῆναι με πόλιος οἱ κοπιᾶντες, ἢ παρορσοῦμαι. κατὰ ἀνελεύθῃ σου ἡμας. ἔαν δὲ κατὰ εἶπω κατὰ κολῶν ἐπίσω σου. τὸτο δὲ ἀκολούθῃ ἐστὶν εἶπεν ἡμας. ἢ ὁ ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου οὐκ ἐπιπύθησθαι. ἐστὶν πῶς ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου, ἐστὶν πῶς ἡμέραν τῷ θεῷ. τῷ ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου, καὶ οἱ ἐπιπύθησθαι ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου. καὶ αὐτὸ ἐστὶν σκότος, καὶ ἢ φῶς. τίς ἐστὶν ὁ λέγειν. ἢ ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου οὐκ ἐπιπύθησθαι; ἢ σαθῆναι τὸ λόγῳ ἐλέγξει ἡμας, ὅτι ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου οὐκ ἐπιπύθησθαι.

Ier. 17. 15. tu es. Ecce ipsi dicunt ad me; Vbi est sermo Domini? Veniat. Ego autem non laboravi subsecutus tuam, & veni, sequere me. Et, Qui non reliquerit patrem aut matrem, & secutus fuerit me, non est dignus meus esse Discipulus. Si igitur talis fueris, ut semper Christum sequaris, quanto plus secutus fueris, tanto minus laborabis. Non enim lassitudo erit in Jacob, neque apparebit dolor in Israël. Propterea dixit, ut non laboremus ulterius, laborantes antequam inceperimus eum sequi: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Si laborantes venerimus ad Iesum, & eum fuerimus secuti, tunc dicere poterimus: Ego autem non laboravi subsequens post te, & diem hominis non concupi vi. Est quædam dies hominis: est quædam dies Domini; id est, dies resurrectionis, quam omnis sanctus desiderat; non illam de qua scriptum est: Va eis qui desiderant diem hominis. Nam dies ista est tenebra, & non lux. Quis est qui possit dicere: Et diem hominis non concupi vi? Explanatio verbi convincit nos, quia diem concupiscimus hominis. Frequenter quippe agrotantes, cum in phantasmate esse febrium

σο ἡμας. ἔαν δὲ κατὰ εἶπω κατὰ κολῶν ἐπίσω σου. τὸτο δὲ ἀκολούθῃ ἐστὶν εἶπεν ἡμας. ἢ ὁ ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου οὐκ ἐπιπύθησθαι. ἐστὶν πῶς ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου, ἐστὶν πῶς ἡμέραν τῷ θεῷ. τῷ ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου, καὶ οἱ ἐπιπύθησθαι ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου. καὶ αὐτὸ ἐστὶν σκότος, καὶ ἢ φῶς. τίς ἐστὶν ὁ λέγειν. ἢ ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου οὐκ ἐπιπύθησθαι; ἢ σαθῆναι τὸ λόγῳ ἐλέγξει ἡμας, ὅτι ἡμέραν ἀνελεύθῃ σου οὐκ ἐπιπύθησθαι.

... μόν, πολλὰ κἀν * νοήσατες, ἕν ἐν Φαλασσία γα-
... κἀν * γυμνοὶ *, τ' ἐξέδ' αὖ πάλιν κἀν τὸς
... ἐπιτοκῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, κἀν φαιδρῶν. αἰ-
... ποσὴ μοι ἀνοχλῶν, αἰτησά μοι ἐπιμνήσει τὰς
... βίβλας. αὐτὰ λεγομένης, ἔχ' ἡμέραν ἐπιθυμῶν
... ἀγίας θεοῦ, δὲν ἡμέραν αἰθερῶν. εἰς αὐτὸν
... ἀποδίδου μοι τὴν φιλολογίαν, κἀν τὸ ἐπιθυμῶν
... αἰθερῶν ἡμέραν, ζητήσω ἐν τῷ ἡμέραν
... ἐκείνῳ ἰδεῖν, ἐν ἡ τὸ ἐπιθυμῶν τὸ ἐν χειρὶ ἰ-
... σσοῦ με κελεύει τὸς. ἡ ἐστὶν ἡ δόξα κἀν τὸ κρε-
... πος εἰς τὸς αἰῶνας. ἀμήν.

A cœperimus, & mortis limine vrgeri, ad eos qui nos visitant fratres lassas manus attolimus, orantes eos, vt pro nobis Dominum deprecetur, atque dicentes: Roga mihi aliquod vite spatium, roga vt aliquantisper in hac luce permaneam. Ista memorantes, non diem sanctum Domini, sed diem hominis desideramus. Quapropter longæ vite amore deposito, & desiderio humane diei, quaramus illam diem videre, in qua participes ejus beatitudinis quæ in Christo est efficiamur, cui est gloria & imperium in sæcula sæculorum, Amen.

Ο Μ Ι Λ Ι Α in. HOMILIA XVIII.

Eis π. in istud:

Ὁ λόγος ὁ γυμνοῦς πάλιν κἀν τὸς ἰε-
... μίαν λέγων. ἀνάστη κἀν κατὰ ἐσθλὴ εἰς τὸ
... εἶν κρεαμέως. μερὲν τῶ τὰς αἰ τῷ γλυ-
... αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν.

Verbum quod factum est à Domino ad Ieremiam dicens: Surge & descende in domum figuli. vsque ad illud: Ad ponendam terram suam in desolationem.

Interprete BALTHAZARE CORDERIO.

Δ' τὸ εἶν ἐξ ἑσθλῶν ἀνεγνωσμένων
... ἰερεμίας. ἀν ἡ μὲν πρῶτον ἐξ ἑσθλῶν τὰ
... πάλιν ἐν τῷ χειρὶ κρεαμέως πηλίνου σκεύους,
... ἔσθ' ἐπιδέχεται μὲν τῷ σιωπῶν ἐπὶ πᾶσι
... ἡ ἡ ἐπὶ αὐτῶν ἐσθλῶν τὰ πάλιν ἐξ ἑσθλῶν
... κείνης, ὅ κατὰ γένους ἑσθλῶν ἐσθλῶν.
... ὅτε μὲν γὰρ πηλίνου ἑσθλῶν, κἀν ἡδὴ
... μορφωμένοι * ἡ, ἐπὶ πηλίνου ἑσθλῶν,
... πάλιν ἐξ ἑσθλῶν ἐσθλῶν, κἀν κτείνου
... δόξου. ὅτε δὲ μὲν τὸ πηλίνου γένους, ἡδὴ
... ὅσ' ἐσθλῶν, κἀν τῶ πηλίνου ἐσθλῶν, τὸ τε
... ἡ ἡ ἐξ ἑσθλῶν τῶ σιωπῶν τῶ ὅσ' ἐσθλῶν
... ἐσθλῶν ἡμῶν ἐσθλῶν. τί δὲ βλάβη αὐτῶν,
... πρῶτον ἐν αὐτοῖς κατὰ πᾶσι. εἶτα, ἐσθλῶν
... δόξου, κἀν λίξ' ἐξ ἑσθλῶν ὅσον ἐσθλῶν ἐν τῷ
... βίβλα τῶν μορφῶν, ἡ ἐπὶ ὅσ' ἐσθλῶν, ἔσθ' ὅ
... πηλίνου ἡμῶν σκεύος κρεαμῶν. κἀν
... μορφῶν ἡμῶν κἀν ἡ κἀν ἀρετῶν.
... πηλίνου ὅσ' μορφῶν, ὡς ἐπιδέχεται κἀν
... τῶ κείνης ἡμῶν σιωπῶν, ἡνα γένους
... κείνης κτείνου βέλτοι, κἀν τῶ κρεαμῶν
... ἡμῶν ἀελοῦναι, μὲν τῶ μορφῶν αὐτῶν,
... εἰς σκεύος πηλίνου ἐπὶ ἡμῶν τῶ ἐσθλῶν
... ἐσθλῶν πηλίνου, ἡμῶν τῶ πηλίνου τῶ
... πηλίνου βελάων, ἡμῶν ὅ ἡμῶν.

Uæ sequuntur visiones qua leguntur apud Ieremiam; quarum prima quidem continet ea quæ pertinent ad vas luteum in manu figuli situm, quod post contritionem suscepit emendationem; siquidem potest reformari. Altera verò visio est de vase testaceo indurato, cujus contracti non sit remedium: quando enim luteum erat, si confringeretur, licet pridem esset efformatum, quia tamen luteum erat, denud in massam subigi altera vice poterat, & secundam formam suscipere: sed quando postquam luteum fuerat, jam testaceum euaserat, & ab igne obdurerat, tunc minime poterat post testa contritionem illi amplius remedium adhiberi. Quid igitur hæc sibi volunt? Primum singularem hujus intelligentiam consideremus; deinde, si licuerit, secundum textum examinemus. Dū sumus in hac vita, efformamur, vt sic dicam, propter hoc luteum vas nostrum arte figulina, & formamur vel secundum virtutem: verumtamen sic formamur, vt malitia nostra possit conterī, vt fiat nova creatura præstantior, & profectus noster, post efformationem suam, resolvi denuo possit in vas luteum: quando autem post infans sæculum ad vitæ hujus terminum per-

